RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 73.812 van 19 mei 1998
in de zaak A. 76.988/VII-16.507.

In zake : de Nationale Confederatie van het Kaderpersoneel,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J.-P. VAN HOVE,
kantoor houdende te AALTER,
Loveldlaan 4

tegen :

het Studiecentrum voor Kernenergie,
gevestigd te BRUSSEL,
Herman Debrouxlaan 40-42

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat J.-P. VAN HOVE op 2 januari 1998 namens de Nationale Confederatie van het Kaderpersoneel heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "de impliciet afwijzende beslissing op het verzoek van 4 juli 1997 gesteld bij aangetekend schrijven met verwijzing naar art. 14 al. 2 Gecoördineerde Wetten Raad van State" waarbij de verzoekende partij vraagt haar als erkende organisatie te willen beschouwen teneinde met de verwerende partij collectieve arbeidsovereenkomsten te kunnen sluiten op het niveau van de verwerende partij voor wat betreft de loon- en arbeidsvoorwaarden voor het kaderpersoneel;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur F. GEENS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 maart 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 april 1998, datum waarop de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 7 mei 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten J.-P. VAN HOVE en J. VAN DER VEKEN, die verschijnen voor de verzoekende partij, en van Advocaten C. DE WOLF en A. WITTERS, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur F. GEENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een akte van een administratieve overheid slechts mogelijk is indien zij vatbaar is voor vernietiging; dat te dezen de bestreden beslissing door de verzoekende partij als een impliciet afwijzende beslissing wordt aangemerkt en zij ook als dusdanig lijkt te moeten worden beschouwd; dat tegen een dergelijke beslissing luidens artikel 14, tweede lid, van de voormelde gecoördineerde wetten een beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld maar slechts onder bepaalde voorwaarden, onder meer dat de

betrokken administratieve overheid "verplicht is te beschikken en er bij het verstrijken van een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de daartoe door een belanghebbende betekende aanmaning geen beslissing is getroffen";

Overwegende dat in haar verzoek van 4 juli 1997 de verzoekende partij aan de verwerende partij het volgende meedeelde :

> "In onze hoedanigheid van vakorganisatie voor het kaderpersoneel wensen wij U te vragen ons als erkende organisatie te willen beschouwen teneinde met U collectieve arbeidsovereenkomsten te kunnen afsluiten op het niveau van het SCK voor wat aangaat de loon- en arbeidsvoorwaarden voor het kaderpersoneel.
> De NCK werd als representatieve organisatie van kaderleden erkend bij KB dd. 26 november 1986, verschenen in het BS dd. 10.12.1986.
> Bij de sociale verkiezingen 95 behaalde de NCK bij het SCK drie zetels op vier voor wat betreft het kiescollege van kaders.
> Wij verwachten Uw beslissing tegen uiterlijk 01.09.1997.
> Wij wensen er U op te wijzen dat in geval van negatieve beslissing of bij gebreke aan beslissing tegen de gestelde termijn, wij ons in rechte zullen voorzien.
> Dit schrijven wordt U o.m. gestuurd in toepassing van art. 14, 2° van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.";

Overwegende dat de verzoekende partij nergens aantoont dat de verwerende partij vooreerst een administratieve overheid is die de bevoegdheid heeft om de verzoekende partij te "beschouwen als erkende organisatie teneinde collectieve arbeidsovereenkomsten te kunnen afsluiten" en voorts evenmin dat de verwerende partij de rechtsplicht had om op zulke vraag te beschikken; dat er eerder aanleiding lijkt om het tegendeel aan te nemen nu krachtens de artikelen 1 en 3 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités het de Koning is die een organisatie kan

erkennen als representatieve werknemersorganisatie en niet een werkgever zoals de verwerende partij en dat anderzijds de verzoekende partij ook niet beweert dat zij met toepassing van voornoemd artikel 3 zou moeten worden beschouwd als een erkende representatieve werknemersorganisatie die krachtens artikel 5 partij kan zijn bij het sluiten van een door de voormelde wet bedoelde collectieve arbeidsovereenkomst; dat het aldus in de huidige stand van de procedure niet lijkt vast te staan dat alle voorwaarden zijn vervuld opdat een annulatieberoep tegen de bestreden impliciet afwijzende beslissing kan worden ingesteld; dat op die grond alleen al de vordering tot schorsing als niet-ontvankelijk moet worden afgewezen, zonder dat verder moet worden onderzocht of de verwerende partij wel een administratieve overheid is, of zij onder de toepassing valt van de voornoemde wet van 5 december 1968 en of in dat geval de bevoegdheid van de Raad van State om over de vordering te oordelen niet wordt uitgesloten aangezien mogelijks de arbeidsrechtbank dan bevoegd is voor het voorliggende geschil,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien mei 1900 achtennegentig door :

de HH. D. VERBIEST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Ph. DINGEMANS, toegevoegd griffier,

De griffier, **De voorzitter,**

Ph. DINGEMANS. **D. VERBIEST.**